

Een wandeling met Karin Bergstein,

lid Raad van Bestuur ASR

“Kom ik eindelijk eens in het mooie parkje rondom ons ASR-gebouw”, zegt Karin Bergstein, sinds september 2011 lid van de Raad van Bestuur van ASR. We wandelen tussen de regenbuien door over de met houtsnippers bedekte paadjes en spreken over loopbanen, de verzekeringsbranche en keuzes in leven en werk.

Wat heeft Karin eigenlijk met de natuur en met buiten zijn? Enthousiast: “Heel veel, ik houd erg van sporten, ik was vroeger altijd al aan het tennissen en sinds wij van Amsterdam naar Ouderkerk zijn verhuisd, ben ik lid van de plaatselijke tennisclub. Verder houd ik erg van zeilen en van hockeyen.” Zij nam in 2010 afscheid van ING en besloot om eerst een ‘sabbatical leave’ te nemen om goed na te denken over haar volgende stap. “Tijdens die periode heb ik het hockeyen weer opgepakt. Ik heb sowieso ontzettend veel dingen gedaan. Ook lekker alleen langs het strand wandelen bijvoorbeeld. We hebben een klein huisje bij Loosdrecht dat nodig moest worden vernieuwd. Ook daarvoor had ik de tijd. Ik ben dus veel buiten geweest. Maar de parkjes rondom dit ASR-gebouw heb ik nog onvoldoende kunnen verkennen.”

KARIN BERGSTEIN

Karin Bergstein (1967) studeerde medische biologie in Utrecht alvorens in 1991 in dienst te treden bij ING, later behaalde zij haar MBA (Nijenrode, Rochester). Zij vervulde er tot 2010 diverse functies, waaronder die van directeur Products en Processes ING Bank Nederland en CEO van ING Car Lease Europa. Na een ‘sabbatical leave’ trad zij in september 2011 in dienst bij ASR als Lid van de Raad van Bestuur. Karin Bergstein woont in Ouderkerk aan de Amstel, is getrouwd en heeft een dochter van acht en een zoon van vijf jaar.

Haar studie medische biologie leidde niet als vanzelf naar een loopbaan in de bancaire en nu dan in de verzekeringssector. “Ik wilde gaan studeren en wist niet goed wat. Mijn broers deden een technische opleiding, mijn zus deed farmacie. Zij moest zo veel uit haar hoofd leren dat ik al meteen wist dat dat geen studie voor mij was, daar houd ik niet van. Medische biologie was destijds in 1985 een nieuwe opleiding, er was zelfs een loting voor. Het leek mij interessant: iets nieuws, veel doen, ontdekken hoe mensen van kanker genezen konden worden.”

Toch heeft zij na het afronden van deze studie geen baan in het verlengde ervan gezocht. Karin, uit de grond van haar hart: “In het laboratorium vond ik het eigenlijk helemaal niet leuk. Ik ben niet gestopt met medische biologie, maar het was best een lang laatste jaar! Mijn broer, die inmiddels bij ABN AMRO werkte, adviseerde mij om na mijn afstuderen op zoek te gaan naar traineeships. Het leuke was dat ik, met deze aparte studierichting, overal mocht komen praten, van Unilever tot Campina. Zo kwam ik uiteindelijk bij ING terecht.”

Overstap

Ze stapte bewust over van ING naar ASR: “Ik wist waarom ik bij ING wegging. Ik heb er een geweldige tijd gehad, maar nadat ik na mijn periode als ceo van ING Car Lease weer deel uitmaakte van een groot directieteam, besepte ik dat ik of in een kleiner team wilde werken, of de eindverantwoordelijkheid wilde hebben. Tijdens mijn sabbatical heb ik goed kunnen nadenken over mijn volgende stap. Ik wil niet te ver van het primaire proces af staan. Nu bij ASR zijn er veel uitdagingen en kan ik gezien de omvang van het bedrijf ook echt richting geven aan de ontwikkeling. Er spelen interessante discussies over innovatie, distributie en efficiency. De verzekeringsbranche is uiteindelijk grotendeels nieuw voor mij, maar er spelen wel dezelfde thema's als bij de bank. Een aantal discussies is echter bij de bank al eerder gevoerd. Hier hebben we het nog erg over ‘van wie is de klant, van de verzekeraar of van de adviseur?’ Een non-discussie wat mij betreft. De klant is van zichzelf en bepaalt het distributie-

kanaal waar hij behoefte aan heeft. De adviseur en de verzekeraar moeten vervolgens daarover goed communiceren. En wij als ASR moeten goed kijken naar effectiviteit, naar de klant-behoefte en de kosten. ”

Contact

Er is over het algemeen positief gereageerd op haar komst bij ASR. “Ik heb veel gesprekken gevoerd en ben veel aanwezig op de werkvloer. Men vindt mij denk ik duidelijk en transparant, ook al is het soms wennen als ik zaken bij de naam noem. Ik zeg wat ik vind. Daarnaast ben ik goed in het verbinden en ik geloof erin om mensen te begeleiden in hun ontwikkeling. Ik stuur liever op iemands kracht dan op wat iemand niet kan. Maar ik leg daarbij ook de vinger op de zere plek. Mijn directheid uit zich ook door het feit dat ik niet zo’n ‘mailer’ ben: ik bel of loop liever bij iemand langs dan dat ik eindeloos heen en weer mail. Ik beantwoord ook niet alle mails. Je merkt dat men op enig moment doorheeft hoe dat bij mij werkt. Dus langzamerhand neemt de stroom mails wel af en maakt plaats voor direct intermenselijk contact. En zo wil ik het.”

Thuis

Haar vader was directeur van een glasfabriek, haar moeder was laborante maar moest stoppen met werken toen ze trouwde. Ze zijn ruim zestig jaar samen. Maar inmiddels niet meer zorgeloos: haar vader verzorgt zelf haar aan Alzheimer lijdende moeder. “Dat baart ons wel zorgen, want hij is tachtig en fysiek niet zo sterk meer. Maar tegelijk hebben we veel respect voor hoe hij het

De Wandeling is een rubriek waarin Monique de Vos in de buitenlucht een verfrissende ontmoeting heeft met smaakmakers uit de financiële dienstverlening, om zo meer te weten te komen over ‘de vent achter de tent’. Monique de Vos is directeur van Chasse Executive Search in Den Haag.

doet. Tijdens mijn sabbatical kon ik ook daar gelukkig meer tijd aan besteden en hem een dag per week ontlasten.” Van haar moeder leerde ze dat ze vooral zelfstandig moest zijn en een leuke baan moest hebben. Ze werkt hard maar zorgt er wel voor voldoende tijd met haar gezin te hebben. Mijn man werkt als cfo en vindt zijn werk ook geweldig. “We hebben de nodige hulptroepen, zoals een inwonende Belgische au pair. Die regelt een heleboel en kookt zelfs. De tijd die we daardoor als gezin hebben, besteden we aan de leuke dingen.” Ze wil haar kinderen niet in de laatste plaats meegeven dat ze het heel goed hebben en bevoorrecht zijn. “Ook al wonen we in het meer ‘dorpse’ deel van Ouderkerk, het is natuurlijk nog steeds een mooi en comfortabel leven dat ze leiden en niet representatief voor de gehele samenleving. Ik wil dat ze zich dat van jongs af aan realiseren.”

In het rijtje hobby’s hoort koken niet thuis. “Nee, ik kan het wel, maar ik vind het niet zo de moeite waard. Grote kans dat als je bij me zou komen eten we dus buiten de deur eten. Of iets halen, daar ben ik ook goed in. Ik houd ervan om te tafelen met een heleboel lekkere hapjes, glas wijn erbij en lekker bijpraten in de tuin of op het terras.” Gezien het tijdstip van onze wandeling én vanwege de weersomstandigheden houden we het glas wijn en het terras tegoed en ronden we ons gesprek af bij een kopje thee in een van de comfortabele kamers van ASR. ■